

Μικροί ραψωδοί στα χνάρια του Ομήρου. Έκδοση Μουσικού Σχολείου Σερρών, 2002.

Πρώτη έκδοση του Μουσικού Γυμνασίου Σερρών, τό 2002, σχήματος 0.25x0.23 μ., μέ 148 σελίδες πλούσια καί καλλιτεχνικά εικονογραφημένες μέ έργα μαθητών, μαζί μέ ένα CD. Έκδοση-έκπληξη γιά τήν πρωτοτυπία του θέματος καί θαυμασμός γιά τό συντελούμενο έργο στό Μουσικό Γυμνάσιο, πού δείχνει πόσο οί άξιοι πνευματικοί ταγοί μπορούν νά έμπνεύσουν δημιουργικότητα στους μαθητές τους.

Ο διευθυντής του Γυμνασίου Κων/νος Τσαλαπάτης, τόν όποιο καί έντεϋθεν εύχαριστώ θερμώς, άνταποκρινόμενος σέ τηλεφωνικό αίτημά μου, είχε τήν καλοσύνη νά μέ ένημερώσει γραπτώς γιά τήν έκδοση του έργου, πού άποτελεί καρπό συλλογικής προσπάθειας, μέ συντονισμό τής καθηγήτριας Κλεοπάτρας Χαραλαμπίδου, φιλόλογου:

«Σας ενημερώνουμε ότι η καθηγήτρια Κλεοπάτρα Γ. Χαραλαμπίδου, έχοντας επίγνωση του ρόλου της ως παιδαγωγού, στην προσπάθειά της να δείξει στους μαθητές της πόσα μπορούν να πετύχουν μόνοι τους και πόσα περισσότερα, όταν συνεργάζονται με τους άλλους, και να κάνει το διάβασμα απόλαυση και το μάθημα παιχνίδι, οργάνωσε και παρουσίασε τη σχολική δραστηριότητα με το όνομα “Μικροί ραψωδοί στα χνάρια του Ομήρου”, με το σύνολο των μαθητών της Α΄ Γυμνασίου.

Το πόνημα αυτό, καρπός συλλογικής προσπάθειας, είναι έργο που ακούει στον όρο “πολύτεχνη έκφραση”, γιατί δόθηκε η ευκαιρία στα παιδιά –με την καθοδήγηση της καθηγήτριάς τους– να διαμορφώσουν συνολική στάση απέναντι στα διάφορα είδη της Τέχνης.

Ξεκίνησε τη σχολική χρονιά 2000-2001 ως ποιητική σύνθεση και συνοδεύτηκε με ζωγραφικά έργα, πηλοπλαστικές δημιουργίες και κατασκευές, όλα έμπνευσμένα από το σχολικό εγχειρίδιο της Ομηρικής Οδύσσειας βοηθώντας έτσι στην επαρκή κατανόησή της.

Την επόμενη χρονιά, 2001-2002, δραματοποιήθηκε αποσπασματικά και μελοποιήθηκε ολόκληρη έχοντας ως μουσικό πρότυπο τόν “Ερωτόκριτο” (και άλλες παραδοσιακές μουσικές φόρμες της Κρήτης) για να συνδεθεί ο αρχαίος μεγάλος ποιητής, ο Όμηρος –ο καθόλα σύγχρονος– με τον νεότερο Βιτσέντσο Κορνάρο και να αποδειχθεί η ενότητα της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας με την Αρχαία, μέσα από πολιτισμικά στοιχεία, που είναι αναλλοίωτα γνωρίσματα του εθνικού μας χαρακτήρα (ανθρωπισμός, αγάπη στη ζωή, στην ελευθερία, στη θρησκεία, στην πατρίδα, στην οικογένεια, πίστη στη φιλία και στον έρωτα).

Τέλος, αυτό το ποιητικό, εικαστικό και μουσικό εγχείρημα των 140 σελί-

δων εκτέθηκε σε βιβλίο και συνοδεύτηκε από CD, για να διαπιστώσουν οι μαθητές ότι η μάθηση γίνεται πιο ευχάριστη και πιο εύκολη με τη μουσική και να αγαπήσουν το βιβλίο και τον πολιτισμό μας μέσα από το κορυφαίο αυτό έργο του Ομήρου, που ήταν και ο σκοπός της καθηγήτριας».

Δείγματος χάριν, παραθέτουμε τούς πρώτους στίχους από τή Ραψωδία α:

*Στους χρόνους τους αρχαϊκούς η Μούσα του Ομήρου
τραγούδησε όντως θεϊκά τη λεβεντιά εκείνου,
Δυσσέα του Ιθακήσιου, πανούργου στρατολάτη,
που αυτός την Τροία άλωσε δωρίζοντας το άτι.
Χρόνους πολλούς, μετά απ' αυτά, πλανήθηκε δικαίως,
του Ποσειδώνα η οργή τον δίωκε μοιραίως.
Το κύμα εκείνος πάλευε και η Πηνελόπη μόνη,
βασίλισσα πραγματική, κρατούσε το τιμόνι.
Χρόνους πολλούς ανήμενε τον κύρη να γυρίσει,
μνηστήρες να εκδικηθεί, χαρά να τη γεμίσει.
Το γιο της τον Τηλέμαχο ανέθρεφε με γνώση,
του Οδυσσέα άξιο λεβέντη γιο ν' ανδρώσει...*

Πραγματικά στίχοι έντυπωσιακοί, σέ μέτρο και περιεχόμενο, πού προϋποθέτουν γνώση και συγκροτημένη σκέψη, καρπός συστηματικής μελέτης και κατανόησης του όμηρικού κειμένου.

Προσθέτουμε τόν έπαινό μας στα θερμά συγχαρητήρια «στη δασκάλα και στους μαθητές», πού άπευθύνει ό καθ' ύλην άρμόδιος Σχολικός Σύμβουλος Φιλολόγων Δημ. Κωνσταντινίδης στό προλογικό σημείωμά του, τονίζοντας ότι «τα ζωγραφικά έργα και οι διάφορες κατασκευές των μαθητών δε συμπληρώνουν απλώς τις σύντομες ραψωδίες τους, αλλά αποτελούν ελεύθερες –πέρα από κάθε είδους αφηγηματικές δεσμεύσεις– εικαστικές δημιουργίες. Με το δικό τους τρόπο και τη δική τους τεχνική μας παρουσιάζουν πρόσωπα και πράγματα της “Οδύσσειας”».

ΓΕΩΡΓ. Ν. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΙΔΗΣ